

Saksanseisojakerho ry
Jalostustoimikunta 15.4.2000

JALOSTUKSEN TAVOITEOHJELMA

2000

SPINONE

316

I TAUSTATIETOA

1. Rodun synty

Mannermainen seisova lintukoira, jota on jo keskiajalla ja 1400-luvulla kuuluisat mestarit kuvanneet maalauksissaan. Italialaiset hevostmiehet ovat jalostaneet tämän karkeakarvaisen rodun menemään niin tiheisiin pensaikkoihin, kuin myös kylmään veteenkin.

V.1683 kirjassa "Le parfait chasseur" (täydellinen metsästäjä) kerrotaan Italiasta ja Piemontesta tulevasta griffonista. Myös muita useita kuvauksia löytyy karkeakarvaisesta koirasta, jonka voi hyväksyä tämän päivän spinonen esi-isäksi. Eräs teoria väittää, että rotu olisi ollut olemassa jo roomalaisten ajalla . Kyseessä olisi tällöin bracco italianon ja valkoisen molossikoiran risteytys. Spinonea on käytetty monipuolisesti metsästyksessä alkuperämaassaan, ja rodun suosio on kokoajan lisääntymässä sen ulkopuolellakin.

2. Nykyinen käyttötarkoitus

Tarkkavainuisena se on hyvä linnun löytäjä, ja myös vedestä noutajana erinomainen. Vetävä, nopea ravi on spinonen rodunomainen tapa liikkua ja hakea riistaa. Hakutyöskentely voi olla yksilökohtaisesti jonkin verran hitaampaa, kuin esim. saksanseisojilla. Tarkkaa kuvausta on vielä vaikea sanoa, koska Suomen spinoneita on esitetty käyttökokeissa vasta 8 kpl. Kokemuksen perusteella maamme spinoneista voi sanoa, että ne eivät ole pelkästään ravilla liikkuvia, vaan riistaintoisina halutessaan edetä nopeammin, liikkuvat myös rauhallisella laukalla. Vaikka spinone on luonteeltaan erittäin miellyttävä, sosiaalinen ja helppo koulutettava , todellinen " herrasmiehen kanakoira", se on erittäin puuhakas ja energinen, ja tarvitsee paljon toimintaa. Pelkäksi oleskelijaksi siitä ei ole.

3. Kanta muissa maissa.

Englanti n. 3000

Hollanti n. 50

Norja n.30

Ruotsi n.100

Italiassa rekisteröidään vuosittain n 800 spinonea.

4. Suomen kanta.

Ensimmäinen spinone tuotiin Suomeen 1986 Englannista. Viiden vuoden rekisteröintimäärä 1995-99 on 105 yksilöä.

Tuonteja on tapahtunut Italiasta, Englannista Tanskasta ja Ruotsista.

Suomalaisista spinoneista on palkittu KAER kokeissa kolme narttua.

Rekisteröinnit vuositasolla

1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
4	0	4	11	4	20	11	9	34	8

5. Rotujärjestö

Spinone kuuluu Saksanseisojakerho ry:n alaisiin rotuihin. Yhdistys on perustettu 1943 ja sen jäsenmäärä on nyt 1999 n. 2000 henkeä. Yhdistyksen tarkoituksena on kehittää sen piiriin kuuluvien rotujen koirista käyttöominaisuuksiltaan ja ulkomuodoltaan hyviä metsästyskoiria. Yhdistys järjestää vuosittain käyttökokeita (KAER) koirien metsästysominaisuuksien selvittämiseksi ja sopivan jalostusmateriaalin löytämiseksi. Jalostusmielessä tärkein koe on jokasyksyinen Junkkari- katselmus edellisenä vuonna syntyneille koirille.

Spinoneita on katselmukseen osallistunut tähän mennessä 5 kpl.

II YLEISET JALOSTUSTAVOITTEET

1. Perinnölliset sairaudet ja viat

a) PEVISA: lonkkakuvauspakko voimassa 31.12.2001 saakka ja sitä anotaan jatkettavaksi entisiin ehdoin. Vähimmäisikä kuvaushetkellä 12 kk.

b) Perinnölliset viat ja sairaudet

Jalostukseen käytetään ainoastaan yksilöitä, jotka ovat tietävästi vapaita perinnöllisistä sairauksista ja vioista, sekä polveutuvat riittävän terveistä suvuista. Erityistä huomiota on kiinnitettävä seuraaviin perinnöllisiin sairauksiin ja vikoihin.

- lonkkanivelen kasvuhäiriö (hip dysplasia eli HD)

Lonkkakuvattuja koiria on 37 kpl joista 14 kpl A (38%), 13 kpl B (35%), 1 kpl C (3%),

9 kpl D (24%), eli lonkkavikaa on 27 %:lla kuvatuista yksilöistä

Jalostukseen tulee käyttää ensisijaisesti A- ja B-lonkkaisia koiria. C -lonkkaisen koiran tulisi olla erinomainen rotunsa edustaja ja silloin jalostukseen käytettävän toisen yksilön on oltava terve (A tai B) .

- nivelrustojen kasvuhäiriö (osteokondroosi eli OD)

- ataksia(cerebellar ataxia eli CA)

- silmäluomen asentovirheet (entropium ja ektropium)

- purentaviat, hammaspuutokset

- luonneviat kuten huomattava arkuus

2. Luonne

Sosiaalinen, säyseä ja kärsivällinen. Spinone on kokenut metsästyskoira kaikissa maastoissa, hyvin väsymätön, menee helposti pensaikkoihin tai hyppää kylmään veteen. Sillä on erinomainen kyky vetävään ja nopeaan raviin, se on luonnostaan erinomainen noutaja.

3. Käyttöominaisuudet ja käytön tavoitteet

Yleistä:

Spinone on riistaintoinen, kestävä, hyvällä vainulla varustettu yhteistyöhaluinen monipuoliseen metsästykseseen soveltuva lintukoira, joka pystyy hakemaan riistaa hyvin avoimessa maastossa ja on parhaimmillaan peitteisessä risukossa ja metsässä.

Spinone on varma linnunlöytäjä, ja innokas noutaja niin maalta kuin vedestäkin. Kylmäkään vesi ei säikäytä vahvanahkaista spinonea, tästä ominaisuudesta on hyötyä pohjoisissa olosuhteissamme.

Koirien ominaisuuksia testataan metsästyskoesäännöillä, joilla mitataan rodunomaisia käyttöominaisuuksia todellista metsästystä vaativissa tilanteissa.

Spinonen luonteen tulee olla koulutettava, ja koulutusta kestävä. Rodunomaisesti se saa olla " ujo" mutta arkuus, vihaisuus ja levottomuus luonteenpiirteinä ovat poissuljettuja, toisaalta luonteesta tulee löytyä riittävästi karskiutta ja rohkeutta huomioiden luonnonolosuhteet ja petoeläinkosketukset maastossa.

Haku:

Spinone on ravilla, tai rauhallisella laukalla maastosta riistaa hakeva koira. Sen työskentely on rauhallista, mutta siitä on kuvastuttava halu löytää kaikki hakualueella oleva riista. Sen tulee työskennellä mahdollisimman itsenäisesti.

Haun tulee olla kuhunkin maastoon soveltuvaa, ja huomioon ottavaa kuvioiltaan, peittävyydeltään

sekä etenevyydeltään ja sen tulee olla riittävän laajaa. Se ei saa takertua maajälkiin eikä puurtaa. Hakuluoveissa tulee pitää yhteyttä ohjaajaansa, ja sen on myös toteltava täydentävää ohjausta.

Riistatyö.

Seisonnan tulee tapahtua riista- tai vahinkoeläimelle, ja sen on oltava kiinteä. Tulokseton, purkamaton seisonta on virhe. Luvan saatuaan koiran tulee edetä riistalle kävelyvauhtia nopeammin, mieluiten yhtäjaksoisesti, suoraan kohteelle, niin että riista karkottuu ampumamatkan sisältä. Oma-aloitteinen eteneminen, kohteen seuraaminen, hidas eteneminen kuin myös etenemättömyys ovat virheitä. Paikallistamiskyvyn, joka tulee esille sekä seisonnan että myös etenemisen yhteistuloksena, on oltava tarkka. Koiran tulee jäädä paikalleen heti, ja pysyttävä siinä riistan karkottuessa, ammuttaessa ja riistan mahdollisesti pudotessa tai kaatuessa.

Nouto:

Saatuaan luvan koiran tulee halukkaasti ja viivytyksittä löytää noutokohde, tartuttava, ja kannettava sekä käskystä luovutettava se vahingoittumattomana.

Vesityö.

Saatuaan luvan koiran on halukkaasti mentävä veteen, uitava hyvin, ja oltava ohjattavissa sekä vedessä että maalla. Sen tulee viivytyksittä löytää noutokohde ja tuoda se ohjaajalle, kuten edellä kohdassa nouto on sanottu.

Jälkityö:

Tarkoituksena on oma-aloitteisesti, jälkeä hyväksikäyttäen ja sitä mahdollisimman jälkitarkasti seuraten löytää jäljen päähän jätetty otus. Koiran tulee viivytyksittä löytää noutokohde, ja tuoda se ohjaajalle, kuten edellä kohdassa nouto on sanottu.

Tiedottaminen.

Koiran on tultava etäältä, näkymättömissä olevalle ohjaajalleen ilmoittamaan löytämästään riistasta oma-aloitteisesti tai ohjaajan annettua vihellysmerkin. Sen on ilmaistava tarkoituksensa niin selvästi, että ohjaaja sen huomaa. Palatessaan riistalle koiran on pidettävä riittävän lyhyt välimatka ohjaajaansa. Seisonnalta irtoamattomuus kuin myös toistuva tulokseton tiedotus on virhe.

Käyttöominaisuuksien seuranta

Mannermainen seisova lintukoira, joka on erinomainen noutaja, käyttöominaisuuksia testataan kanakoirien erikoiskokeiden säännöillä KAER -kokeissa, joiden tarkoituksena on kanakoirien jalostusta varten saada tietoa koirien metsästysominaisuuksista ja edistää koirien urheilullista metsästyskäyttöä.

Kokeisiin saavat osallistua koirat, jotka ovat saaneet palkinnon SKL:n tai sen tunnustaman ulkomaisen kenneljärjestön näyttelyssä. Kuitenkin nuorten luokkaan saa osallistua koira, jonka joku sanoutuista kenneljärjestöistä on rekisteröinyt, vaikka koira ei ole näyttelyssä palkittu

4. Ulkomuoto

Ulkomuodossa noudatetaan virallista rotumääritelmää. Alkuperäisen rotumääritelmän FCI:n hyväksymispäivä on 27.11.89, käännös SKL-FKK 17.9.1996:

Käyttötarkoitus: Seisova lintukoira.

Lyhyt historiaosuus: Kirjallisuudessa kuvataan italialainen karkeakarvainen koira, joka todennäköisesti on nykyisen spinonen esi-isä. Kirjassaan ”Le parfait chasseur” (täydellinen metsästäjä) Selicourt kertoo vuonna 1683 Italian Piemontesta kotoisin olevasta ”griffonista”. Keskiajan ja 1400-luvun kuuluisat taiteilijat ovat usein kuvanneet tätä rotua; tunnetuin maalaus on Mantuan herttuan palatsissa oleva Andrea Mantegnan fresko.

Yleisvaikutelma: Tiivisrakenteinen, vankka ja voimakas; vahva luusto ja hyvin kehittyneet lihakset, karkea karvapeite.

Tärkeitä mittasuhteita: Rakenteeltaan kutakuinkin neliömäinen. Rungon pituus on yhtä suuri kuin säkäkorkeus, kuitenkin 1 - 2 cm pitempi runko sallitaan. Pään pituus on 4/10 säkäkorkeudesta. Pää on poskikaarien kohdalta kapeampi kuin puolet koko pään pituudesta.

Käyttäytyminen / Luonne: Luonnostaan sosiaalinen, säyseä ja kärsivällinen. Spinone on kokenut metsästyskoira kaikissa maastoissa. Se on hyvin kestävä ja menee empimättä okaisiin pensaikkoihin tai syöksyy kylmään veteen. Se pystyy vetävään ja nopeaan raviin ja on luonnostaan erinomainen noutaja.

Pää: Kallon ja kuonon ylälinjat ovat erisuuntaiset.

Kallo-osa: Muodoltaan soikea, kallon sivut laskevat hieman kuten harjakatto, niskakyhmy on erittäin hyvin kehittynyt ja keskiharjanne selvästi erottuva. Otsa ei ole kovin korostunut eteen- eikä ylöspäin. Kulmakaaret eivät ole liian voimakkaat. Otsauurre on hyvin selvä.

Otsapenger: Tuskin havaittava.

Kirsu: Kuononselän suuntainen, kookas, sienimäiseltä vaikuttava, yläreuna on hyvin paksu ja selvästi pyöristynyt. Valkoisilla koirilla lihanvärinen, valko- oransseilla hieman tummempi, ruskeapäistärillä kastanjanruskea. Sivulta katsottuna kirsu on hieman ulkoneva. Sieraimet ovat suuret ja ulkonevat.

Kuono-osa: Yhtä pitkä kuin kallo. Kuonon syvyys keskikohdasta on 1/3 pituudesta. Kuononselkä on joko suora tai hieman kyömy. Kuonon sivut ovat yhdensuuntaiset, joten edestä katsottuna kuonon muoto on neliömäinen.

Huulet: Melko ohuet ylähuulet muodostavat kirsun alapuolella avoimen kulman ja ovat etuosastaan pyöristyneet. Ne peittävät alahuulet; suupieleen muodostuu näkyvä poimu. Ylähuulet muodostavat kuonon alalinjan; kuonon syvin kohta on suupielessä.

Leuat / Hampaat / Purenta: Leuat ovat vahvat ja normaalisti kehittyneet. Alaleuan luut ovat keskiosastaan vain hieman kaarevat. Hammaskaaret ovat toisiinsa sopivat. Leikkaava tai tasapurenta.

Posket: Kuivat.

Silmät: Suuret, avoimet, kaukana toisistaan ja lähes pyöreät, eivät syvällä sijaitsevat eivätkä ulkonevat; silmäluomet ovat tiiviit. Silmät ovat okranväriset, tummuusaste on suhteessa karvapeitteen väriin.

Korvat: Lähes kolmion muotoiset, pituudeltaan korkeintaan 5 cm kurkun alalinjaa alempana. Korvan kiinnityskohta on leveä ja alkaa pään ja niskan liittymäkohdasta sekä päättyy poskikaaren puoliväliin. Korvan etureuna on tiiviisti poskenmyötäinen, ei laskostunut vaan sisäänpäin kääntynyt. Korvan kärki on hieman pyöristynyt. Korvat ovat lähes aina lepoasennossa, tyvi nousee vain hieman. Korvarusto on ohut. Korvia peittää tiivis karvapeite, jossa on yksittäisiä pitempiä karvoja, joiden määrä lisääntyy reunoja kohti.

Kaula: Vahva ja lihaksikas, erottuu selvästi niskasta ja yhtyy sulavasti lapoihin. Kaulan pituus on vähintään 2/3 pään pituudesta, ympärysmitta on noin 1/3 säkäkorkeudesta. Kaulan alla on kaksi pientä kaulanaluspussia.

Runko

Ylälinja: Muodostuu kahdesta osasta: ensimmäinen laskee lähes suorasti säästä yhdenteentoista selkänikamaan ja toinen, hieman kupera yhtyy tiiviiseen selvästi kaareutuvaan lanneosaan.

Säkä: Ei liian kohoava. Lapaluiden kärjet ovat kaukana toisistaan.

Lanne: Hieman köyry ja hyvin kehittyneiden lihasten ansiosta leveä. Lanneosan pituus on hieman pienempi kuin 1/5 säkäkorkeudesta ja sen leveys on lähes sama kuin pituus.

Lantio: Leveä, pitkä, hyvin lihaksikas ja viisto, muodostaa 30 - 35(:en kulman vaakatason kanssa.

Viistous mitataan lantion luiden asennosta.

Rintakehä: Leveä ja syvä, yltää vähintään kyynärpäiden tasolle. Rintakehä on selvästi pyöristynyt keskikohdastaan, missä myös sen halkaisija on suurin. Rintakehä kapenee rintalastaa kohti, se ei kuitenkaan ole muodoltaan kölimäinen. Kylkiluut ovat selvästi kaartuneet ja viistot, kylkiluiden välit ovat leveät. Viimeiset kylkiluut ovat pitkät, viistot ja hyvin avautuneet.

Alalinja ja vatsa: Alalinja on lähes vaakasuora rintalastan kohdalla ja kohoaa hieman kohti vatsaa.

Häntä: Etenkin tyvestään paksu, asennoltaan vaakasuora tai riippuva. Ei hapsutusta. Hännän tulisi olla typistetty 15 - 25 cm:n pituiseksi. (Huom. Suomessa typistyskielto.)

Raajat

Eturaajat

Yleisvaikutelma: Eturaajat ovat edestä katsottuna täysin yhdensuuntaiset ja kohtisuorassa alustaan nähden. Sivulta katsottuna kyynärvarsi on pystysuora ja välikämmen hieman viisto.

Lavat: Vahvat ja pitkät, pituudeltaan 1/4 säkäkorkeudesta, muodostavat noin 50(:en kulman vaakatason kanssa. Suhteessa rungon keskiviivaan lapojen kärjet eivät ole kovin lähellä toisiaan. Lavat liikkuvat täysin esteettömästi, lihakset ovat hyvin kehittyneet. Lavan ja olkavarren välinen kulmaus on noin 105(.

Olkavarret: Asennoltaan viistot, muodostavat 60(:en kulman vaakatason kanssa, lähes yhdensuuntaiset rungon pystyakselin kanssa ja hyvin lihaksikkaat.

Kyynärpäät: Yhdensuuntaiset rungon keskiviivan kanssa. Kyynärpään kärjen tulee sijaita hieman lapaluun takakärjestä maahan vedetyn pystysuoran linjan edessä. Kyynärpään etäisyys maasta on puolet säkäkorkeudesta.

Kyynärvarret: Hieman pitemmät kuin 1/3 säkäkorkeudesta; edestä ja sivulta katsottuna pystysuorat, vahvaluiset. Vahvan janteen ja luiden välinen uurre on selvästi näkyvissä.

Ranteet: Jatkavat kyynärvarren pystysuoraa linjaa.

Välikämmenet: Litteät ja edestä katsottuna pystysuorat kyynärvarren jatkeet. Sivusta katsottuna hieman viistot, pituus on noin 1/6 alustan ja kyynärpään välisestä etäisyydestä.

Käpälät: Tiiviit ja pyöreät. Varpaat ovat tiiviit, kaareutuneet sekä lyhyen, tiheän karvan peittämät; varpaiden välit ovat karvaiset. Päkiät ovat joustavat ja kovat, väriltään suunnilleen karvapeitteen värin mukaiset. Kynnet ovat vahvat, maata kohti kaareutuneet ja hyvin pigmentoituneet, eivät kuitenkaan koskaan mustat.

Takaraajat

Yleisvaikutelma: Sivulta katsottuna pakarat ovat hieman kaarevat, hyvät kulmaukset, kintereet ovat kohtisuorassa maahan nähden. Takaraajat ovat takaa katsottuna yhdensuuntaiset ja kohtisuorassa maahan nähden.

Reidet: Pituudeltaan vähintään 1/3 säkäkorkeudesta, leveydeltään 3/4 pituudesta. Vahvat lihakset. Asento on hieman viisto. Reiden takareuna on hieman kaareva.

Sääret: Hieman reisiä pitemmät, muodostavat 55 - 60(:en kulman vaakata-soon nähden. Yläosastaan kuivan lihaksikkaat. Akillesjanteen ja luiden välinen vako on selvästi havaittava.

Kintereet: Sivusta katsottuna hyvin leveät. Kintereen korkeus maasta on noin 1/3 säkäkorkeudesta. Kinnerkulma on noin 150(.

Väliljalat: Vahvat, kuivat ja kaikista suunnista katsottuna asennoltaan on pystysuorat. Sisäpinnalla voi olla yksinkertainen nivelikäs kannus.

Käpälät: Rakenteeltaan kuten etukäpälät, mutta muodoltaan hieman soikeammat.

Liikkeet: Vaivaton, löysä askel. Metsästyksessä vetävä nopea ravi, ajoittain laukka-askelia.

Nahka: Tiiviisti rungonmyötäinen, paksu ja sileä. Päässä, kurkussa, nivustaipeissa, kainaloissa ja rungon takaosassa ohuempaa, kyynärpäissä pehmeän tuntuista. Alaleuasta alkaa kaksi kaulapussia, jotka ulottuvat kaulan puoliväliin. Kun koiran pää on alhaalla, voidaan havaita silmän ulkokulmasta posken yli ulottuva ihopoimu, jonka takareunassa on karvatupsu. Ihon väri vaihtelee karvapeitteen värin mukaan. Limakalvojen värin tulee olla sopusoinnussa karvapeitteen väriin.

Karvapeite

Karva: Rungossa karvan pituus on 4 - 6 cm, kuonossa, päässä, korvissa, raajojen etuosassa ja käpäliissä lyhyempää. Raajojen takaosassa karva on karkean harjamaista, mutta ei muodosta hapsuja. Pitkät ja jäykät karvat koristavat kulmakarvoja ja huulia muodostaen silmäripset, viikset ja partatupsun. Karva on jäykkää, tiheää ja melko rungonmyötäistä; pohjavilla puuttuu.

Väri: Puhtaan valkoinen, valkoinen oranssimerkein, valko-oranssi täplikäs, valkoinen ruskein merkein, päistärikkö tai ruskeapäistärikkö. Toivotuin ruskea väri on ”capuccinon paahtajan työtakin” väri. Kolmivärisyys, tan-merkit tai musta kaikissa muodoissa ja yhdistelmissä ei ole sallittua.

Koko ja paino

Säkäkorkeus: Urokset 60 - 70 cm, nartut 58 - 65 cm.

Paino: Urokset 32 - 37 kg, nartut 28 - 30 kg.

Virheet:

Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen. vakavat virheet: Yhdensuuntaiset kallon ja kuono-osan ylälinjat, kovera kuononselkä.

Hylkäävät virheet: Täysin pigmentitön kirsu. Herasilmä. Mustaa ihon tai limakalvojen pigmentissä.

Kolmivärisyys, tan-merkit, musta väri eri muodoissa tai yhdistelmissä karvapeitteessä. Yläpurenta tai selvä alapurenta.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespusseihin.

5.Kasvattaja

Kasvattajaa, koiran kauppaa, maahantuontia yms. koskevat määräykset ja ohjeet

Kasvattaja on velvollinen noudattamaan SKL:n määräyksiä ja ohjeita. Rotujärjestön jäsen noudattakoon yhdistyksensä sääntöjä ja ohjeita.

Rekisteröinnissä käytetään värimäärityksessä seuraavia väri- ja rotukoodeja:

316 = spinonen rotukoodi

277 = ruskea-päistärikkö

368 = orange roan

374 = valkoinen-ruskea

380 = valkoinen-oranssi

781 = valkoinen-ruskein täplin

901 = oranssi-valkoinen

III JALOSTUSTAVOITTEIDEN TOTEUTTAMINEN

Jalostustoimikunta

Käytännön jalostusta toteuttamaan ja ohjaamaan valitaan jalostustoimikunta. Jalostustoimikunta pyrkii ennen kaikkea tietojen jakamiseen kasvattajien käyttöön.

Tämän työohjeen yleisperiaatteet ovat vähimmäis vaatimuksineen jalostustoimikunnan runkona ja ohjeena, Kuitenkin niin, että jokainen tapaus käsitellään yksilöllisenä ja harkinnan mukaan voidaan näistä ohjeista joustaa tai niitä voidaan tarvittaessa tiukentaa.

Vähimmäisvaatimukset arvioidaan suomalaisen spinonen kulloisenkin tason mukaan painottaen pyrkimystä mahdollisimman korkealaatuisen jalostukseen.

Toimikunta pyrkii työssään ehdottomaan puolueettomuuteen ja noudattaa SKL-FKK:n ja Saksanseisojakerho ry:n yleisiä toimintaperiaatteita. Toimikunta vastaa sille esitettyihin kirjallisiin tiedusteluihin, jotka on tehty riittävän ajoissa, mieluiten kahta kuukautta ennen odotettua kiimaa. Toimikunnan päätös koskee vain sitä astutuskertaa johon tiedustelu kohdistuu.

Toimikunta tehdessään siitosyhdistelmäehdotuksen edellyttää kasvattajalta, että

- kasvattaja on saksanseisojakerhon jäsen
- kasvattaja on tehnyt SKL-FKK:n kasvattajasitoumuksen, kun se toteutuu,
- kasvattaja huolehtii pentujen ilmoittamisesta Junkkari-kilpailuun, joka on nuorten koirien

perinnöllisten ominaisuuksien ja ulkomuodon katselmustilaisuus.
 - kasvattaja pyrkii sijoittamaan pennut rodunomaiseen käyttöön

Jalostusyhdistelmässä voivat uroksen ja vastaavasti nartun näyttely- ja koetulokset ym. jossain määrin korvata toisen osapuolen puuttuvia tuloksia. Liian läheistä sukusiitosta vältetään FCI:n suosituksen mukaisesti.

Mikäli todetaan, että jokin yksilö on aikaisemmissa jälkeläisissään periyttänyt poikkeuksellisen runsaasti jotain sairautta tai vikaa, tulee tällainen koira poistaa viipymättä jalostuksesta ja kenties jo tulossa olevat pentueet rekisteröidä uuteen EJ-rekisteriin.

Jalostustoimikunnan tulee pyrkiä seuraamaan muidenkin kuin edellä mainittujen sairauksien ja vikojen esiintymistä rodussa ja tarvittaessa ryhtyä niiden vaatimiin toimenpiteisiin.

Narttua saa käyttää siitokseen, kun se on parituksen aikaan ylittänyt 24 kk iän. Rotu on hitaasti kehittyvä, eikä ole suotavaa sen käyttäminen jalostukseen liian nuorena.

Jalostukseen pyritään käyttämään mahdollisimman korkealuokkkaisia yksilöitä. Siitosyhdistelmää suunniteltaessa tulee ottaa huomioon yksilöiden terveys, luonne, käyttöominaisuudet ja ulkomuoto. Jalostusarvoa määriteltäessä kiinnitetään huomiota koiran oman laadun lisäksi myös sen sukulaisten ja erityisesti sen jälkeläisten laatuun. Siitosuroksen ja -nartun mahdollisimman monelle jälkeläiselle tulisi tehdä jalostustarkastus.

IV JALOSTUKEN PAINOPISTE JA TOIMINTASUUNNITELMA

Käytetään jalostukseen käyttöominaisuuksiltaan terveydeltään ja luonteiltaan hyviä koiria. Rodulle tyypillinen luonne on "ujo", mutta se ei saa olla arka. Käyttöominaisuudet tulisi testata ainakin nuortenluokassa, jolloin pystytään näkemään perinnöllisiä taipumuksia. Kasvattajien tulee informoida pentujen ostajia Junkkari-kokeesta ja avustaa kouluttamisessa tai koulutusavun saamisessa. Omistajia tiedotetaan yksilöistä, jotka mahdollisesti ovat aivoataksiaa (cerebellar ataxia, CA) aiheuttavan geenin kantajia. Kasvattajien tulee huolehtia, ettei mahdollisia kantajia pariteta keskenään..

Huomioidaan rotumääritelmän mukaiset virheet, joista on haittaa metsästyskoiralle mm.

- virheelliset, pehmeät turkit jotka ovat hankalia metsästettäessä. Karvan tulee olla jäykkää, tiheää ja rungon myötäistä; pohjavillan tulee puuttua.

- noudatetaan PEVISA-ohjelmaa

- luuston vahvuus: spinonen tulee olla voimakas luustoinen ja lihaksikas, raajat hyvin kulmautuneet.

- löysät silmäluomet ovat virhe

Tuomareille pyritään kouluttamaan oikea rotumääritelmän mukainen näkemys, joka auttaisi jalostuskoirien valinnassa. Tällä hetkellä melkein kaikki näyttelyihin osallistuneet Suomen spinonet ovat SA:lla palkitut.

Jalostusta vaikeuttaa kuitenkin Suomen pieni kanta.

Jalostusrekisteri

Siitosyksilöiden vaatimukset pohjoismaiseen jalostusrekisteriin pääsemiseksi ovat seuraavat.

Narttu

- metsästyskoetulos AVO 2

- näyttelystä AVO 1 tai 2x AVO 2 kuitenkin niin ettei AVO 2 ole tullut huonon luonteen vuoksi.
- lonkkanivelet normaalit tai lähes normaalit

Uros

- metsästyskoetulos AVO 1, muut samat kuin nartulla.

On pyrittävä siihen että jalostukseen käytettävät yksilöt täyttävät edellä esitetyt vaatimukset. Jälkeläisarvosteluun on kiinnitettävä huomiota ja uroksen käyttö suhteutettava käytössä olevan jalostusmateriaalin laajuuteen.